

OŚLANY (1) ai

A pl subst oślan(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „ośla” ‘osełka’:

Wyrażenie: »noż oślany«: Onego cżáfu rzekł Iehowá do Iehofzuego/ Vczyń sobie noże oſtre (marg) Właſnie/ noże ſkálne/ álbo noże oſláne/ álbo noże oſtroſći. (-) [*Fac tibi cultros petrarum; nożow kamiennych Leop; noże oſtre BibRadz; noże kámienné WuJBib*]/ á wroćiwſzy ſie obrzeſz ſyny Izráelowe powtore. *BudBib Ios 5/2*.

Szereg: »skalny albo oślany« (1): *BudBib Ios 5/2* cf Wyrażenie.

Cf [**OŚLNY**]